

Sygn. akt II K 162/15

1 Ds. 415/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2015 r. w Ś.

sprawy

D. G. (G.)

syna E. i M. z d. B. ur. (...) we W. oskarżonego o to, że:

w dniu 23 marca 2015 roku w Ż. na drodze publicznej, ulicy (...), gmina M., prowadził samochód osobowy marki B. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,74 miligrama na dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **D. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 23 marca 2015 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego **D. G.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł (dwustu złotych);

V. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 70 zł i na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, wymierza mu opłatę w wysokości 400 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 marca 2015r. oskarżony D. G. pojechał samochodem osobowym m-ki B. nr rej. (...) do swojej byłej dziewczyny do M.. Na miejscu oskarżony wypił cztery piwa, każde o pojemności 0,5 l. Po 40 minutach od zakończenia spożywania alkoholu, ok. godz. 16.30 D. G. udał się w drogę powrotną do Ż..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego D. G., k. 8 – 9, 31.

Jadąc ulicą (...) w Ż. oskarżony stracił panowanie nad prowadzonym przez siebie samochodem m-ki B. i zjechał do przydrożnego rowu, uszkadzając jednocześnie ogrodzenie posesji. Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji poddali D. G. badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u oskarżonego wynik wynoszący: 0,74 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 17:01, 0,67 mg/l o godz. 17:41 i 0,64 mg/l - o godz. 18:15.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego D. G., k. 8 – 9, 31,

zeznania świadka K. B., k. 17,

protokół badania alkomatem, k. 2.

Oskarżony D. G. ma 27 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. D. G. pracuje w firmie (...) w Ż., uzyskując miesięcznie około 2.500 zł. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego D. G., k. 8 – 9, 31,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 15,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 21.

Oskarżony D. G. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego D. G., zeznaniach świadka K. B. oraz wskazanych na wstępie dowodach o charakterze materialnym, co do których prawidłowości nie ma jakichkolwiek zastrzeżeń.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. D. G. prowadził bowiem pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki B., w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły wyniki badania alkomatem. Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego ani bezprawność jego czynu.

Sąd wymierzając oskarżonemu D. G. karę grzywny baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Sąd wziął pod uwagę dyrektywę sądowego wymiaru kary, iż najpierw należy rozważyć możliwość zastosowania środka najłagodniejszego i dopiero w przypadku, gdyby środek ten nie był wystarczający z punktu widzenia celów kary określonych w art. 53 k.k., stosować ewentualnie środek surowszy. Sąd uznał, że orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny będzie wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary. Do powyższej konstatacji skłoniła sąd przede wszystkim dotychczasowa niekaralność oskarżonego jak i wyrażona przez

niego na rozprawie skrucha. W oparciu o powyższe okoliczności sąd wymierzył D. G. za popełnione przestępstwo karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, uznając ją za adekwatną sankcję. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 zł, sąd miał na uwadze możliwości zarobkowe oskarżonego.

W punkcie III wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec D. G. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku. Rozstrzygnięcie w tymże zakresie zapadło przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., tj. w oparciu o przepisy ustawy karnej aktualne w dacie popełnienia przestępstwa, jako względniejsze dla oskarżonego od obowiązujących w dacie wyrokowania. Wyznaczając okres obowiązywania zakazu na rok, sąd uznał, że pozostaje on adekwatny do okoliczności czynu popełnionego przez oskarżonego jak też spełnia wymogi w zakresie ustawowych przesłanek wymiaru środków karnych. W ocenie sądu czas stosowania środka karnego wobec D. G. będzie wystarczający aby uzmysłwić mu nieopłacalność popełnienia podobnego występku w przyszłości.

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonego mu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 23.03.2015r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

W oparciu o art. 49 § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wydając rozstrzygnięcie we wskazanym zakresie, sąd zgodnie z art. 4 § 1 k.k. zastosował wobec oskarżonego przepis art. 49 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień popełnienia przestępstwa, jako że jest on względniejszy dla oskarżonego niż ustawa obowiązująca w czasie wyrokowania.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd obciążył D. G. kosztami procesu, a w tym zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 70 zł (zapytanie do K. – 30 zł, ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł). Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu opłatę sądową w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.

SSR Radosław Gluza